

Sygn. akt II K 1163/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 grudnia roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Elżbiety Pawlikowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 roku

s p r a w y : **A. T.**

syna R. i J. z domu G.

urodzonego (...) w J.

Skazanego

1 prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia **29 sierpnia 2012** roku o sygn. II K 871/12, za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w okresie od 16 marca 2012 roku do 4 kwietnia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat , na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach 4 i 5 kwietnia 2012 roku;

2 wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 stycznia 2013 roku o sygn. II K 1603/12, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 1 na 2 lipca 2012 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat. Na podstawie art. 33§2 kk wobec skazanego orzeczono nadto karę 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie po 10 złotych każda;

3 wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 lutego 2013 roku o sygn. II K 2115/12,

a) za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 sierpnia 2012 roku na karę jednostkową 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia,

b) za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. popełniony w dniu 10 sierpnia 2012 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności – postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 listopada 2013 roku zamienioną na karę 30 dni aresztu,

c) za czyn z art. 263 §2 k.k. popełniony w dniu 21 sierpnia 2012 roku na karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności

z które wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet wymierzonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniach 21 i 22 sierpnia 2012 roku;

4 wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie II K 1711/13 za czyn z art. 278§1 kk popełniony 18 sierpnia 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na

okres 8 lat próby. Ponadto, na podstawie art. 33§2 kk orzeczono wobec skazanego karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 15 złotych każda;

I. na podstawie 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie w wyroku II K 2115/12 w pkt : 3b części wstępnej wyroku;

II. opisane w punktach 1, 2, 3a, 3c i 4 części wstępnej wyrok łączy i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. wymierza A. T. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie II kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy pozbawienia go wolności w sprawach podlegających połączeniu;

IV na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 i 2 kk łączy opisane w pkt 2 i 4 części wstępnej wyroku jednostkowe kary grzywny i wymierza łączną karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 10 złotych każda;

IV. zwalnia oskarżonego A. T. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 1163/14

UZASADNIENIE

19 września 2014 r. do tutejszego Sądu wpłynął wniosek skazanego A. T. o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. T. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia **29 sierpnia 2012** roku o sygn. II K 871/12, za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w okresie od 16 marca 2012 roku do 4 kwietnia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat , na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w dniach 4 i 5 kwietnia 2012 roku;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn.. akt II K 871/12 k. 155-156;

wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 stycznia 2013 roku o sygn. II K 1603/12, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 1 na 2 lipca 2012 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 5 lat. Na podstawie art. 33§2 kk wobec skazanego orzeczono nadto karę 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie po 10 złotych każda;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn.. akt II K 1603/12 k. 12

wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 lutego 2013 roku o sygn. II K 2115/12,

a) za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 sierpnia 2012 roku na karę jednostkową 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia,

b) za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. popełniony w dniu 10 sierpnia 2012 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności – postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 listopada 2013 roku zamienioną na karę 30 dni aresztu,

c) za czyn z art. 263 §2 k.k. popełniony w dniu 21 sierpnia 2012 roku na karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności

z które wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet wymierzonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniach 21 i 22 sierpnia 2012 roku;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn akt II K 2115/12 k. 191-192, postanowienie w aktach IIIK 2115/12 k. 223;

wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie II K 1711/13 za czyn z art. 278§1 kk popełniony 18 sierpnia 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 8 lat próby. Ponadto, na podstawie art. 33§2 kk orzeczono wobec skazanego karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 15 złotych każda;

dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze sygn.. akt II K 1711/13 k. 283

A. T. przebywa w warunkach pozbawienia wolności obecnie od 4 sierpnia 2014 r. Jego zachowanie jest poprawne, nie sprawia problemów wychowawczych. Stosuje się do postanowień porządku wewnętrznego regulaminu. Nie był wyróżniany regulaminowo, ani karany dyscyplinarnie. Identyfikuje się z grupą skazanych nie przynależących do podkultury przestępczej. Nie angażuje się w prace społeczne w pawilonie mieszkalnym. Jest zainteresowany podjęciem zatrudnienia, pozostaje niezatrudniony z racji braku wolnych miejsc pracy. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania.

Dowód: opinia o skazanym k. 20-23.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

W niniejszej sprawie połączeniu podlegać mogły kary orzeczone w wyrokach opisanych w punkcie 1,2,3 a i c o oraz 4 części wstępnej wyroku. Stwierdzenie to wynika z charakterystycznego dla niniejszego postępowania układu popełnienia czynów, za które A. T. został prawomocnie skazany i dat wydania przedmiotowych wyroków.

Kary orzeczone w powyższych wyrokach, wskazanych w pkt 1,2 i 3 części wstępnej wyroku były już przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego, toczącego się przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze o sygnaturze II K 1631/13. Po zapadnięciu wyroku w sprawie II K 1631/13 zapadł kolejny wyrok skazujący A. T., co wywołało konieczność wydania nowego wyrok łącznego.

Mając na względzie kontrawencjonalizację kary orzeczonej wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 r. (pkt 3b części wstępnej wyroku), za czyn stanowiący aktualnie wykroczenie, kara ta nie mogła podlegać połączeniu.

Zgodnie z treścią art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawy kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Zgodnie z podzielanym przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie poglądem, ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zawarty w art. 85 kk zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (v. uchwała SN składu siedmiu sędziów z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie I KZP 36/04, publ. OSN Izba Karna i Izba Wojskowa 2/2005) . W niniejszej sprawie „pierwszymi” wyrokami, których połączenie było możliwe były zatem wyroki opisane w punktach 3,4 i 5 części wstępnej wyroku.

Stosownie do treści art. 86§1 kk Sąd wymierzając karę łączną orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Tym samym Sąd mógł orzec w niniejszym postępowaniu karę łączną

pozbawienia wolności w zakresie od kary roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności do kary pięciu lat pozbawienia wolności. Nadto możliwe było połączenie kar grzywny orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie 2 i 4 części wstępnej wyroku i wymierzenie kary łącznej w przedziale od 100 stawek dziennych grzywny do 150 stawek dziennych grzywny.

Zważyć należało, iż zgodnie z ugruntowanym w doktrynie prawniczej poglądem, podzielanym w pełni przez Sąd orzekający, główną ideą leżącą u podstaw wymiaru kary łącznej jest odpowiednia redukcja sumy kar podyktowana względami humanitarnymi. Nie może jednak ująć uwagę, iż ugruntowany w doktrynie prawniczej pogląd wskazuje również, niejako w uzupełnieniu, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą, wobec tego nie powinno prowadzić do łagodzenia kar, co ma praktycznie miejsce przy stosowaniu absorpcji. Absorpcja natomiast, czy też wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione w sposób szczególnych w dwóch przypadkach: 1. zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem bądź przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi, 2. w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu, czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12. k.k. nie znalazł zastosowania (vide L. Tyszkiewicz „Kodeks karny Komentarz” k. 262 wyd. Arche s.c. Gdańsk 1999 r.). Pozostałymi zasadami stosowanymi w procesie łączenia kar są zasada asperacji i kumulacji. Wybór pomiędzy jedną z trzech wymienionych zasad uwarunkowany jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Sprowadzają się one do określenia, jak blisko związek przedmiotowo- podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum.

W świetle powyższego Sąd zważył iż w realiach niniejszej sprawy z całą pewnością nie może być mowy o możliwości zastosowania zasady absorpcji. Przeciwno jej przyjęciu przemawia bowiem łączna ilość popełnionych przez skazanego przestępstw, o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Podnieść należy również, iż brak jest pomiędzy opisanymi czynami zgodności podmiotowej. Zostały one popełnione na szkodę różnych podmiotów. Wymierzając skazanemu karę łączną Sąd miał przy tym na uwadze postawę, jaką prezentuje w warunkach pozbawienia wolności, która przemawia z kolei za złagodzeniem wymiaru kary.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności oraz kierując się pozostałymi dyrektywami i przesłankami wymiaru kary opisanymi w art. 53 kk Sąd uznał, iż zasadnym będzie zastosowanie zasady asperacji i wymierzenie za zbiegające czyny kary trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny. Będą one w ocenie Sądu karami słusznymi i sprawiedliwymi, realizującymi w największym stopniu zadania z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

Wymiar kary łącznej pozbawienia wolności uniemożliwił jej warunkowe zawieszenie. Stosownie bowiem do treści art. 69§1 kk, znajdującego zastosowanie na mocy art. 89§1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat.

Określając wysokość stawki dziennej kary łącznej grzywny, stosownie do treści art. 86§2 kk, Sąd uznał, iż zasadnym będzie jej wymierzenie w najniższej przewidzianej przez ustawodawcę wysokości. Ocena ta jest wynikiem wymierzenia skazanemu kary pozbawienia wolności, która na znaczny okres czasu uniemożliwi mu uzyskiwanie pełnego dochodu z wykonywanej pracy, jeśli w warunkach pozbawienia wolności zdoła uzyskać zatrudnienie.

Orzeczenie w pkt III znajduje umocowanie w treści art. 577kpk.

Orzeczenie o kosztach, oparte o treść art. 624§1 kpk, podyktowane zostało trudną sytuacją majątkową skazanego, pozbawionego wolności.